

16. juli 2010

Besvarelse af forsvarsudvalgsspørgsmål nr. 253 stillet af folketingsmedlem Frank Aaen, EL.

Spørgsmål nr. 253:

Vil ministeren tage initiativ til, at tolken der var udsendt til Afghanistan i 2002 og gjorde opmærksom på fangemishandling, inviteres til et møde i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor han i fortrolighed kan fortælle om sine oplevelser i Kandahar?

Svar:

Til brug for Forsvarsministeriets besvarelse er Udenrigsministeriet anmodet om en udtalelse:

”Det fremgår af forarbejderne til grundloven, at et hovedformål med grundlovsfæstelsen i 1953 af Det udenrigspolitiske Nævn var at sikre, at Folketinget kunne inddrages i regeringens overvejelser om udenrigspolitiske sager, som ikke indebar folkeretlige forpligtelser. Det fremgår af forarbejderne, at ”Det Udenrigspolitiske Nævn netop er oprettet for at gøre det muligt for regeringen under fortrolige former at rådføre sig med rigsdagens partier om vigtige udenrigspolitiske spørgsmål.”

I henhold til grundloven og loven om Det Udenrigspolitiske Nævn foregår de fortrolige rådførelser og orienteringer i Det Udenrigspolitiske Nævn således alene mellem på den ene side de af Folketinget udvalgte medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn og på den anden side regeringen og dennes repræsentanter. Der er således heller ikke grundlag for at tillade deltagelse fra personer, der hverken repræsenterer Folketinget eller regeringen.

Hertil kommer, at det vil være betænkeligt i forhold til grundlovens magtfordeling, hvis personer, der skal eller har vidnet i verserende retssager, optræder i samme sag i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det gælder særligt, hvis en domstol har besluttet, at den pågældende skal vidne bag lukkede døre”.

Jeg kan henholde mig til det af Udenrigsministeriet oplyste.